

ja aruad, mis nante argastel
 waga on? Tõmmas küüdnud:
 „Mis neil waga, paruni heera, us,
 jil ära pandud, omud omilagi.“
 Parun: „No, kas jüt jün laudas
 usid on?“ Tõmmas wõrdanud:
 „Saame näha, paruni heera,
 lapanud wäno wile, hüd, hüd,
 hüd, hüd.“ Wiis usf loogannud
 walgä, mõni jina ald, mõni
 jõnnin, mõni pöku kunnisen
 ald. — Parun käs mind keif
 ära papp, Tõmmas keelnud,
 wõdnud wiids onfangs maial,
 löönud ühale jaba peale ja
 wõelnud. „Kas ja näe, kas ja
 näe, kas ja näe jina wus
 ja af on.“ Siis wõlledud kei-
 mus ja käs nud usfid ära wäa
 konna wõwi näe peale. (Näe
 mõis legidal.) Pannes löinud
 ces, usfid loagellannud järele
 naigu juures mõigud (wõrdid).

Stelle usf jõnad oleiad, egi
 see neit ära e löönud (põpud).

Wõrdin. J. Lõwberg

Soodidid ja soodjaks wäimifst.

1. Soodid on libadunud oli wõre.
 jänuline onnast kurdins onnendud
 inimene. Kei soodjaks kerdetis wäim.
 na, käis wõlu wõrd wäpõwile ümber
 wiwi ja üldes. Sida, wale, waku jil.
 ga, kida, kaka, karkas peale, under
 audar keud walmis, jüt muundus
 ka kuadins.

2. Soodid keemind pois peremede
 juures, kus fagedare wärsõrd eida
 jüa andud; pöfite olund aga arufas,
 wader, kust wärsõre lida wõedud, jüt
 ed oma lammaske arud alles jüimud.
 Üks wõrd muundus peremee ja pois wõd.
 ja ääres, jät wärgannud pois, wüida
 peremee hobup jüwama jätinud, wõfaks
 löinud, jalkafõru pöfjades wäpõwile
 wõlu wõrdid ümber juures keiti kaidud
 ja jüt kurdina medfa jassõnnud
 wüid, Püni aga pünnast jalle lam.
 kaga kagaf. Põlunud.